

Dz. U. 2017 poz. 993

**Opracowano na
podstawie: t.j.
Dz. U. z 2024 r.
poz. 362.**

U S T A W A

z dnia 7 kwietnia 2017 r.

o czasie pracy na statkach żeglugi śródlądowej¹⁾

Art. 1. Ustawę stosuje się do osób wykonujących pracę na statku żeglugi śródlądowej zatrudnionych na podstawie umowy o pracę jako członkowie załogi lub personel pokładowy, zwanych dalej „pracownikami”.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) członku załogi – należy przez to rozumieć członka załogi, o którym mowa w ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 1097 i 2642 oraz z 2023 r. poz. 1588 i 2029);
- 2) dniu odpoczynku – należy przez to rozumieć okres odpoczynku trwający nieprzerwanie 24 kolejne godziny, poczynając od godziny, w której pracownik zakończył pracę zgodnie z obowiązującym go rozkładem czasu pracy;
- 3) dniu pracy – należy przez to rozumieć dobę w rozumieniu art. 128 § 3 pkt 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2023 r. poz. 1465);
- 4) okresie odpoczynku – należy przez to rozumieć okres poza czasem pracy na statku żeglugi śródlądowej, który obejmuje okres odpoczynku na statku żeglugi śródlądowej podczas rejsu albo podczas postoju oraz okres odpoczynku na lądzie;
- 5) personelu pokładowym – należy przez to rozumieć osoby wykonujące pracę na statku pasażerskim zatrudnione na podstawie umowy o pracę, niebędące członkami załogi;

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Rady 2014/112/UE z dnia 19 grudnia 2014 r. wykonującą Umowę europejską dotyczącą niektórych aspektów organizacji czasu pracy w transporcie śródlądowym, zawartą przez Europejskie Stowarzyszenie Żeglugi Śródlądowej (EBU), Europejską Organizację Kapitanów (ESO) i Europejską Federację Pracowników Transportu (ETF) (Dz. Urz. UE L 367 z 23.12.2014, str. 86).

- 6) sezonie – należy przez to rozumieć okres maksymalnie 9 kolejnych miesięcy w trakcie 12 miesięcy, w którym ze względu na okoliczności zewnętrzne, w szczególności warunki pogodowe lub popyt w sektorze turystyki, praca na statku pasażerskim jest wykonywana w tym okresie;
- 7) statku żeglugi śródlądowej – należy przez to rozumieć statek, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. a, b i f ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej;
- 8) statku pasażerskim – należy przez to rozumieć statek, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej, przeznaczony lub używany do przewozu więcej niż 12 pasażerów.

Art. 3. Czasem pracy na statku żeglugi śródlądowej jest czas, w którym pracownik na polecenie pracodawcy wykonuje pracę na statku. Pozostawanie w gotowości do wykonywania pracy na statku żeglugi śródlądowej wlicza się do czasu pracy.

Art. 4. 1. Czas pracy na statku żeglugi śródlądowej nie może przekraczać 8 godzin na dobę i przeciętnie 40 godzin w przeciętnie 5-dniowym tygodniu pracy w przyjętym 12-miesięcznym okresie rozliczeniowym, zwanym dalej „okresem rozliczeniowym”.

2. Tygodniowy czas pracy na statku żeglugi śródlądowej łącznie z godzinami nadliczbowymi nie może przekraczać przeciętnie 48 godzin w okresie rozliczeniowym.

Art. 5. 1. Maksymalny wymiar czasu pracy na statku żeglugi śródlądowej łącznie z godzinami nadliczbowymi oblicza się, mnożąc 48 godzin przez liczbę tygodni przypadających w okresie rozliczeniowym.

2. Każde święto występujące w okresie rozliczeniowym i przypadające w innym dniu niż niedziela obniża wymiar czasu pracy na statku żeglugi śródlądowej o 8 godzin.

3. Wymiar czasu pracy na statku żeglugi śródlądowej w okresie rozliczeniowym ulega obniżeniu o liczbę godzin usprawiedliwionej nieobecności w pracy, przypadających do przepracowania w czasie tej nieobecności, zgodnie z przyjętym rozkładem czasu pracy.

4. W przypadku stosunku pracy trwającego krócej niż okres rozliczeniowy maksymalny wymiar czasu pracy na statku żeglugi śródlądowej oblicza się, mnożąc 48 godzin przez liczbę tygodni przypadających w okresie trwania tego stosunku pracy.

Art. 6. 1. Czas pracy na statku żeglugi śródlądowej łącznie z godzinami nadliczbowymi nie może przekraczać:

- 1) 14 godzin w każdym okresie 24-godzinnym oraz
- 2) 84 godzin w każdym okresie 7-dniowym.

2. Jeżeli rozkład czasu pracy przewiduje większą liczbę dni pracy niż liczba dni odpoczynku, wówczas przeciętny tygodniowy czas pracy na statku żeglugi śródlądowej w okresie 4 kolejnych miesięcy nie może przekraczać 72 godzin.

Art. 7. 1. Jeżeli rozkład czasu pracy przewiduje mniejszą lub równą liczbę dni pracy w stosunku do liczby dni odpoczynku, wówczas pracownikowi przysługuje bezpośrednio po kolejnych dniach pracy równoważna liczba kolejnych dni odpoczynku.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli w rozkładzie czasu pracy:

- 1) pracownikowi zapewniono okres odpoczynku, o którym mowa w art. 133 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, oraz
- 2) bezpośrednio po kolejnych dniach pracy pracownikowi zapewniono minimalną liczbę dni odpoczynku zgodnie z ust. 3, oraz
- 3) zwiększona lub zmniejszona liczba dni pracy została wyrównana w stosunku do liczby dni odpoczynku w okresie rozliczeniowym.

3. Jeżeli rozkład czasu pracy przewiduje większą liczbę dni pracy w stosunku do liczby dni odpoczynku, wówczas pracownikowi przysługuje bezpośrednio po kolejnych dniach pracy 0,2 dnia odpoczynku za każdy dzień pracy. Przy ustalaniu liczby przysługujących pracownikowi dni odpoczynku niepełne dni odpoczynku uwzględnia się w całości.

Art. 8. 1. Czas pracy w sezonie na statku pasażerskim łącznie z godzinami nadliczbowymi nie może przekraczać:

- 1) 12 godzin w każdym okresie 24-godzinnym oraz
- 2) 72 godzin w każdym okresie 7-dniowym.

2. Za każdy dzień pracy w sezonie na statku pasażerskim pracownikowi przysługuje bezpośrednio po kolejnych dniach pracy 0,2 dnia odpoczynku. Do

ustalania liczby dni odpoczynku przysługujących pracownikowi wykonującemu pracę w sezonie na statku pasażerskim przepis art. 7 ust. 3 zdanie drugie stosuje się.

Art. 9. 1. Pora nocna na statku żeglugi śródlądowej obejmuje 7 godzin między godzinami 23⁰⁰ a 6⁰⁰.

2. Czas pracy w porze nocnej na statku żeglugi śródlądowej nie może przekraczać:

- 1) 7 godzin w każdym okresie 24-godzinny oraz
- 2) 42 godzin w każdym okresie 7-dniowym.

3. Pracowników wykonujących pracę w porze nocnej, którzy zostali uznani za niezdolnych do wykonywania pracy w porze nocnej na podstawie świadectwa zdrowia, o którym mowa w art. 36b ust. 2 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej, przenosi się do wykonywania pracy zgodnej z zajmowanym stanowiskiem poza porę nocną.

Art. 10. 1. Przepisów art. 6 ust. 1, art. 8 ust. 1 i art. 9 ust. 2 nie stosuje się w przypadku przedłużenia czasu pracy w sytuacjach bezpośredniego zagrożenia bezpieczeństwa statku żeglugi śródlądowej, osób lub ładunku znajdujących się na pokładzie, a także w przypadku konieczności niesienia pomocy innym statkom albo osobom, które znalazły się w niebezpieczeństwie.

2. W przypadku przedłużenia czasu pracy na statku żeglugi śródlądowej w sytuacjach, o których mowa w ust. 1, pracodawca niezwłocznie po ustaniu okoliczności, o których mowa w ust. 1, zapewnia pracownikom, którzy wykonywali pracę w planowanym okresie odpoczynku, równoważny okres odpoczynku.

Art. 11. 1. Pracodawca zakłada i prowadzi odrębnie dla każdego pracownika ewidencję czasu pracy na statku żeglugi śródlądowej, zwaną dalej „ewidencją”.

2. Ewidencja zawiera co najmniej następujące dane:

- 1) nazwę statku żeglugi śródlądowej;
- 2) imię i nazwisko pracownika;
- 3) imię i nazwisko kapitana statku żeglugi śródlądowej;
- 4) wskazanie okresu, w którym ewidencja jest prowadzona;
- 5) liczbę dni pracy i dni odpoczynku pracownika;
- 6) czas rozpoczęcia i zakończenia wykonywania pracy;
- 7) czas rozpoczęcia i zakończenia okresu odpoczynku.

3. Pracodawca przechowuje ewidencję na statku żeglugi śródlądowej do końca okresu rozliczeniowego.

4. Pracodawca, w terminie do 10. dnia każdego miesiąca, przedstawia pracownikowi ewidencję za miesiąc poprzedni. Pracownik potwierdza zgodność danych zawartych w ewidencji podpisem.

5. Kopię ewidencji pracownik przechowuje przez okres roku.

Art. 12. Okres rozliczeniowy czasu pracy na statku żeglugi śródlądowej trwający w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy kończy się z upływem czasu, na jaki został przyjęty.

Art. 13. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia²⁾.

²⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 22 maja 2017 r.